

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעים:

- 1. אלכסיי ברגינסקי**
- 2. אולגה ברגינסקי**

נגד

הנתבעים:

- 1. מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע"מ**
- 2. תומר סגמן**

פסק דין

לפני ביהמ"ש תביעה להחזר הלוואה.

כתב התביעה

1. התובעים הגישו ביום 3.10.19 כתב תביעה בסדר דין מקוצר בו ביקשו לחייב הנתבעים להשיב להם הלוואה שנתנו לנתבעת על פי הסכם מיום 4.8.05 (להלן: "**ההסכם**"), לה ערב הנתבע, בסך של 156,610 ₪.

הבקשה למתן רשות להתגונן

2. הנתבעים הגישו ביום 3.2.20, לאחר שביקשו וקיבלו ארכה, בקשה למתן רשות להתגונן בה טענו כי התובעים העבירו לנתבעת כספים לצורך השקעה מכיוון שהבת שלהם (להלן: "**טטיאנה**") הקימה את הנתבעת, והייתה בת זוגו של אחיו של הנתבע (להלן: "**אריז**") ומטרת ההסכם הייתה לגבות את הסכם ההשקעה.

מתן רשות להתגונן

3. ביהמ"ש נתן ביום 7.3.20 תוקף של החלטה להסכמת הצדדים ליתן לנתבעים רשות להתגונן.

מחיקת הבקשה להארכת מועד לשליחת הודעה נגד טטיאנה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

4. לבקשת הנתבעים, ביהמ"ש האריך ביום 11.6.20, עקב תקופת החרום, המועד לשליחת הודעה נגד טטיאנה בכפוף להגשת אישור המצאה של ההודעה. מכיוון שלא הוגש אישור המצאה, ביהמ"ש מחק ביום 11.7.20 הבקשה להארכת מועד.

הדיון הראשון

5. הדיון הראשון התקיים ביום 14.9.20. ביהמ"ש קבע פרק זמן להגשת בקשה לתיקון כתב התביעה.

הגשת כתב תביעה מתוקן

6. ביהמ"ש קיבל ביום 16.11.20 בקשת התובעים לתיקון כתב התביעה תוך חיובם בהוצאות. כתב התביעה המתוקן הוגש ביום 19.11.20. סכום התביעה הועלה לסך של 268,399 ₪. הנתבעים לא הגישו כתב הגנה מתוקן.

מחיקת ההודעה נגד מקבלת ההודעה

7. ביהמ"ש מחק ביום 4.1.21 ההודעה נגד מקבלת ההודעה.

הדיון השני

8. ביום 7.4.21 התקיים הדיון השני. ביהמ"ש נתן צו להגשת ראיות.

הגשת ראיות

9. התובעים הגישו ראיותיהם ביום 11.4.21 והנתבעים ביום 26.5.21 לאחר שביקשו וקיבלו ארכה להגשתן.

הדיון השלישי

10. הדיון השלישי התקיים ביום 27.6.21 לאחר שביהמ"ש דחה מועד הדיון לבקשת הצדדים. ביהמ"ש קבע מועד לשמיעת הראיות, קבע סדר נחקרים וקצב זמני חקירה.

הדיון הרביעי

11. ביום 14.10.21 התקיים הדיון הרביעי. נחקרו המומחית לחשבונאות רו"ח נאור, טטיאנה, התובע וארז.

הגשת סיכומים

12. רק ביום 17.12.21 התקבל תמליל הדיון שהוקלט, פורסם הפרוטוקול וביהמ"ש נתן צו להגשת סיכומים. התובעים הגישו סיכומיהם ביום 9.1.22 והנתבעים ביום 26.1.22.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

דיון והכרעה

13. על ביהמ"ש לקבוע האם התובעים השקיעו בנתבעת או הלוו לה ואם הלוו, מהו סכום ההחזר וכן האם יש לחייב הנתבע ביחד ולחוד בסכום החיוב כערב..

גרסת התובעים

14. התובעים טענו בכתב התביעה כי הינם בגיל הפנסיה, עולים מרוסיה וכי כל חייהם עסקו בתחומי ההוראה והחינוך. התובע טען כי הוא מוביל דעה באזורו בעבודה עם ילדים לצרכים מיוחדים, ופעל כל חייו לטובת ילדים על מנת לגרום לילדים בעלי צרכים מיוחדים להיות מאושרים יותר וכל עולמו היה תרומה לעולם החינוך.

עוד טענו, שעת נכרת הסכם ההלוואה, לנתבעת היו 2 סניפים, הראשון בעיר נהריה והשני בארה"ב. 2 ילדיהם הועסקו בסניף בארה"ב. בין בתם, טטיאנה ובין ארז נרקס קשר של חברות קרובה ובהמשך זוגיות, בגינה הוא ביקר בביתם. עוד טענו שהנתבע כיהן ומכהן כמנהל בנתבעת ואחיו ארז הינו המייסד שלה, בעל המניות והדירקטור.

עוד טענו, שהנתבעת שנזקקה למימון לצורך התפתחותה, פנתה באמצעות ארז לטטיאנה ושכנעה לבקש מהם הלוואה עבודה. הם טענו שנפלו בפח, האמינו ובטחו במצגים ובהבטחות היכולת להשיב את ההלוואה, ולאחר מסע שכנועים שהופעל עליהם ועל טטיאנה, הסכימו ליטול הלוואה בתור הלוואת משכנתא מהבנק על ידי כך שהם משעבדים את דירתם ביישוב שלומי, באופן בו הוסכם, כי כספי ההלוואה יועברו אל הנתבעת ויושבו אליהם בהתאם להסכם הלוואה שייחתם בין הצדדים.

עוד טענו, שהנתבעת שילמה על פי ההסכם החזרים עד שחדלה מכך וכי גם הנתבע לא מילא את חובו כערב ולא השיב לתובעים את כספיהם.

טענות הנתבעים

15. הנתבעים, טענו בכתב ההגנה כי התובעים העבירו כספים לנתבעת כהשקעה לצורך הפקת רווחים עקב מעורבות ביתם בנתבעת וכי ההסכם הינו הסכם למראית עין. עוד טענו שיש לדחות את התביעה על הסף מחמת התיישנות וכי מלוא הסכום אותו העבירו התובעים לנתבעת הושב ביתר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ -
טכנולוגיות) בע ואח'

ביחס לערב, נטען, כי יש לסלק התביעה נגדו שכן ערב לסכומים שממילא הושבו.

האם התובעים העבירו כספים לנתבעת כהשקעה או כהלוואה?

16. כאמור לעיל, העברת הכספים מהתובעים לנתבעת, בערבות הנתבע, מעוגנת בהסכם בכתב שקובע כלהלן:

17. הנתבעת הצהירה בין היתר, כי ידועה לה העובדה שהכספים ניתנים לה אך לשם הלוואה מכספים אשר נטלו התובעים מבנק לאומי בתור משכנתא. עוד צוין בהסכם, כי הנתבעת מתחייבת להשיב להם את מלוא סכום ההלוואה ובכפוף לתנאים הנהוגים בבנק לאומי להחזרת משכנתא ובנוסף התחייבה הנתבעת להשיב סך של 3,980 ₪ שהם שלמו לבנק בתור הוצאות לקבלת המשכנתא.

18. בסעיף 7 להסכם ההלוואה, מצהירה הנתבעת כי תשיב את ההלוואה לתובעים תוך 24 חודשים מיום קבלתו של סכום ההלוואה הראשון ובמידה ולא תפרע ההלוואה במלואה, היא מתחייבת לשלם לבנק לאומי את התשלומים החודשיים בהתאם לתנאי הבנק.

19. הנתבע ערב בהסכם ל"כל התחייבויות החברה על פי חוזה זה".

20. כאמור לעיל, הנתבעים טענו שהכספים התקבלו לצורך השקעה והסבירו כי הנתבעת הוקמה ב- 30.5.04 על ידי טטיאנה, ביתם של התובעים, וכי היא הייתה בעלת הידע המקצועי והרעיון היצירתי מאחורי החברה שתפותח והנתבעת הוקמה בעבורה ועל ידה, בתמיכתו הכספית ובבעלות משותפת עם בן זוגה לחיים, ארז.

21. עוד טענו, כי במהלך שנת 2005, התובעים ביקשו להשקיע בחברה של ביתם ולתמוך במאמציה לגיוס כספים, כחלק מהתחייבויותיה לנתבעת וכי לאור היחסים האישיים בין בעלי החברה, הם ניאותו לחתום בשם הנתבעת על הסכם הלוואה ואף ביקשו מאחיו של בן זוגה של טטיאנה, הוא הנתבע, לערוב להסכם. כל זאת מתוך הבנה משותפת, כי מטרת ההסכם לגבות את הסכם ההשקעה. הא ותו לא.

22. עוד טענו שמתוך כבוד שרכש השותף הנוסף בחברה למשקיעים, והיחסים המיוחדים והטובים ששררו בין הצדדים במשך השנים, החליטה הנתבעת, בהתאם להחלטת האסיפה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

הכללית של בעלי המניות מיום 1.6.04, כי ייחתם בין המשקיעים ובין הנתבעת הסכם בגובה ההשקעה אותה ביקשו המשקיעים להשקיע בחברה, וזאת בהתאם לדרישתו של התובע. כך, ביום 4.8.05, נחתם אותו הסכם.

נטל הבאת הראיות והשכנוע לעניין גרסת ההשקעה חל על הנתבעים

23. מכיוון שהנתבעים טוענים שאין לקבוע שההסכם מחייב, עליהם נטל הבאת הראיות והשכנוע לצורך הוכחת הגרסה שאין מדובר בהסכם מחייב, אלא בהסכם למראית עין כביכול.

גרסת הגיבוי

24. על פניה הגרסה לפיה ההסכם נחתם כגיבוי להסכם השקעה שלא קיים בכתב, אינה ברורה. לא זו אף זו, ארז אישר בעדותו שההשקעה "גובתה" בהתחייבות להחזיר הלוואה. ראו דברי ארז בעמוד 94 :

"רגע, אני עונה לשאלה. הוא (התובע – ע.ה.) לא רצה כלום, הוא לא רצה להשקיע, הוא נכנע ללחצים של טניה והדבר היחידי שהוא ביקש זה לדעת שהוא יקבל את הכסף שלו בחזרה ואת זה אני הסכמתי ביחד עם טניה. טניה ביקשה ממני ואני הסכמתי ולכן נחתם הסכם שהיה כתוב בו הלוואה וזה טעות שלי שאני משלם עליה כרגע אבל בפועל זה הייתה השקעה עם הבטחה שגם אם הסטרט-אפ נופל הוא יקבל את הכסף בחזרה. אבל הוא עדיין העביר 140,000 ₪ ו-70,000 ₪ שהוא העביר אחר כך זה היה לבקשת טניה ומחוץ להסכם, וכל הכספים שהחברה קיבלה היו 210,000 ₪. זהו..."

הנתבע לא העיד ועדות ארז הינה עדות יחידה

25. לא רק שהגרסה לגבי הסכם למראית עין, אינה מחזיקה מים, היא נשענת על עדות יחידה וזאת בניגוד להוראת סעיף 54 לפקודת הראיות. כמו כן, הימנעות הנתבע מחקירה ומשיכת תצהירו מקימה חזקה שאילו העיד, עדותו הייתה פועלת לחובת הנתבעים. לעניין המשמעות של הימנעות מהגשת ראיה חיונית ראה ע"א 4697/05 גבאו אסטבלישמנט נ' דוד דודאי [פורסם בנבו] (27.8.12).

ארז טען לראשונה בעדותו שהתובעים הכינו את ההסכם

26. התובע הצהיר בסעיף 12 לתצהירו כי הנתבעים הכינו את ההסכם. ארז טען לראשונה בעמוד 102 שורה 10 שהתובעים הכינו את ההסכם :

"ש: אין בעיה. עכשיו תגיד, אלכס ברגינסקי אמר שהוא קיבל את ההסכם מהחברה, ממך, שהוא לא הכין את ההסכם, שהוא לא כתב את ההסכם, שלא היה לו מעורבות בזה, ההסכם עבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

אליו ואל עוה"ד שלו, הוא ראה שם לראשונה שזה כתוב חברה למרות שהוא שוחח אתך, אבל הוא לא הכין את ההסכם הזה.

ת: כן, זה שקר.

ש: זה שקר?

ת: כן.

ש: הוא הכין את ההסכם הזה?

ת: הוא או מי מטעמו.

ש: איפה זה כתוב בתצהיר שלך? זאת גרסה משמעותית. אתה נותן כרגע גרסה פעם ראשונה,

לא אמרת את זה לעולם, איפה זה כתוב בתצהיר שלך?

ת: אני לא נשאלתי את השאלה הזו אז אני לא יודע למה צריך התייחסות בתצהיר שלי.

וראו בעמוד 103 שורה 30 :

"כב' הש' הדר: אדוני, בסדר, בתצהיר. אז אתה מגיש תצהיר אחריו. למה לא כתבת בתצהיר שלך "שקרן"?

העד, מר סגמן: אני הגשתי אחריו? אני לא יודע. זה נכון? אין לי מושג."

27. לנוכח האמור לעיל, ביהמ"ש קובע כי הנתבעים הכינו ההסכם ומכאן שהם מנועים מהעלאת טענה נגד תוכן הסכם שהם עצמם הכינו.

טענת ארז שלא קרא את ההסכם

28. ארז טען שלא היה מעורב בהכנת ההסכם וכי סופר לו שמדובר בהסכם להשקעה. לארז לא היה מענה הולם בעמוד 93 לכך שתוכן ההסכם נוגד את גרסתו, כי מטרת ההסכם הייתה השקעה:

"כב' הש' הדר: רגע, לאט לאט, אדוני. מה זה הסיפור שסופר לך? אם אתה קיבלת נייר ואתה אדם שמוצהר, אני חושב שאתה (לא ברור) שאתה עוסק במיחזור משכנתאות או ייעוץ משכנתאות או מבין בענייני משכנתאות והסטרט-אפ עסק במשכנתאות, מצופה היה שתעיין בו ותראה שעם כל הכבוד לנושא של הייטק והשקעה לא מוזכר בו מילה וחצי על השקעה אלא יש פה התחייבות להחזיר את הכסף. אז למה חתמת? זו השאלה שלי.

העד, מר סגמן: מכיוון ש-, בוא נגיד ככה, אני לא קראתי את ההסכם, ביום של ההסכם שהוגש ההסכם הזה, אני אף פעם לא קראתי אותו ואף פעם גם לא ראיתי אבל כן,"

וראו עמוד 95 שורה 10 :

"העד, מר סגמן: בגלל מערכת היחסים הזו שהייתה לנו בטעות לא התייחסתי להסכם."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

וראו משורה 17 :

- "ש: זאת אומרת בעצם אתה בא ואומר 'אני לא ידעתי מההסכם הזה במועד שנחתם'.
- ת: אני לא אומר את זה. אני לא רוצה שתסלף את התשובה שלי, אני רוצה לדייק, או קיי?
- ש: כן.
- ת: אני ידעתי שנחתם הסכם.
- ש: ידעת?
- ת: ידעתי.
- ש: ממי ידעת?
- ת: מתומר (הנתבע - ע.ה.), ידעתי שנחתם הסכם כי הם ביקשו,
- ש: אתה לא היית מעורב בעריכת ההסכם?
- ת: לא, לא הייתי מעורב בחתימת ההסכם.
- ש: היית מעורב, זאת אומרת, איך הגיע מצב שבו,
- ת: אז אני אומר.
- ש: נחתם ההסכם, מי ביקש ממי לקבל הלוואה? מי?
- ת: בטח שלא אני."

29. כאמור לעיל, הנתבע לא העיד ומכאן שגרסת ארז בדבר "הסכם השקעה", לא רק שאינה הגיונית, היא גם אינה נתמכת בעדות הנתבע. ביהמ"ש קובע כי ארז ידע שמדובר בהסכם הלוואה. כמו כן, גרסת ארז שלא ידע מהו תוכן ההסכם ולא היה מעורב בהכנתו, שוללת את הגרסה להסכם למראית עין. זאת, מכיוון שהעד היחידי שלשיטת הנתבעים ידע מהו תוכן ההסכם וכי מדובר בהסכם למראית עין, הוא הנתבע, שלא העיד.

ארז משנה גרסה ומאשר שהנתבע סיפר לו מראש על החתימה הצפויה של ההסכם

30. לא זו אף זו, תחילה ארז טען שלא ידע מראש על ההסכם. אולם, בהמשך עבר לגרסה שונה לפיה סופר לו מראש ע"י הנתבע על ההסכם לפני חתימתו. ראו שינוי גרסתו בעמוד 96 שורה 10 :

"כב' הש' הדר: עו"ד אברהמי, עוד שאלה בכל זאת, אני מקווה שאני לא הורס לך אבל אני פשוט סקרן. לפני שלשיטתך תומר חתם על ההסכם הוא עדכן אותך שהוא עומד לחתום על ההסכם הזה?

העד, מר סגמן: כן, הוא אמר יש,

כב' הש' הדר: רגע, רגע, רגע. הוא עדכן אותך שהוא עומד לחתום על ההסכם הזה?

העד, מר סגמן: שהוא עומד לחתום? לא.

כב' הש' הדר: אז מתי לראשונה הוא עדכן,

העד, מר סגמן: הוא עדכן אותי,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

כב' הש' הדר: רק רגע. מתי לראשונה הוא עדכן אותך שהוא חתם על הסכם? העד, מר סגמן: ביום שההסכם הונח לפניו ומי שהניח את זה לפניו זה ההורים של טניה, או אלכס או טניה נתנו לו את זה. אני לא זוכר בדיוק מי כי אני לא הייתי.

כב' הש' הדר: כן?

העד, מר סגמן: ואז אומר 'ארז, הגיע אליי הסכם שרוצים שאני אחתום, לחתום עליו?'

כב' הש' הדר: והוא העביר לך עותק שלו, נכון?

העד, מר סגמן: שוב, זה נשמע באמת מוזר ולא מקצועי אבל לא פעלתי עסקית, אז לא, הוא לא העביר לי עותק, לא עיינו בו,

...

העד, מר סגמן: רגע, שנייה, דקה. אני אמרתי לו 'אתה יכול לחתום'. אני אמרתי לו 'אתה יכול לחתום, זה בסדר, זה אנחנו',

הדו"ח הכספי 2005

31. הנתבעים הגישו חלק מהדו"ח הכספי של הנתבעת לשנת 2005 כדי להוכיח שהסכום שהתקבל מהתובעים הוגדר כהשקעה. כשהתברר שהדו"ח הוגש באופן חלקי, ארז טען תחילה בעמוד 116 שעורך הדין הגיש באופן חלקי. לאחר מכן, העיד שר"ח לא מצא המקור. כמו כן, התברר שהדו"ח אינו שולל גרסת התובעים לגבי מתן הלוואה. ארז נשאל על כך בעמוד 118 שורה 15:

"כב' הש' הדר: שנייה. מטיח בך אמירה עו"ד אברהמי שבשונה מתשובתך הקודמת ההלוואה מגולמת בסעיף זכאים ויתרות זכות. מה תשובתך על כך?

עו"ד אברהמי: והייתה שם עלייה מ-293,000 ₪ בשנת 2004 ל-812,000 ₪ שזה 450,000 ₪.

כב' הש' הדר: תודה. תשובה.

העד, מר סגמן: תשובתי זה כמו שעניתי קודם, זה השקעת בעלים."

32. כמו כן, התברר שהדו"ח מציין שלא נקבעו תנאי הלוואות לנתבעת. ארז נשאל על כך בעמוד 119 שורה 26:

"כב' הש' הדר: רגע, אני עכשיו פקיד מס הכנסה, הזמנתי אותך, תקרא לזה חקירה. ואני אומר לך 'תשמע, מישהו הביא לידיעתי שיש הסכם מ-2005 ואתה הגשת דו"ח שמסכם את שנת 2005 אחרי חתימת ההסכם'. איך אתה מסביר את זה שאתה כותב שלא נקבעו תנאי הלוואות שהנה יש הסכם שכן קובע תנאי הלוואות?

העד, מר סגמן: כי הכוונה פה הייתה להון של בעלי המניות. הון שבעלי המניות מכניסים לחברה נחשב כהלוואות בעלים. לא יכולים,"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

33. ביהמ"ש קובע שגם הדו"ח הכספי לא תמך בגרסה לפיה ההסכם הינו הסכם למראית עין ואף להפך. כמו כן, גם בעניין זה היה על הנתבעים להעיד את עורך הדו"ח רו"ח שכן. אולם, הם נמנעו מהעדתו. לכן, קמה חזקה שאם היה מעיד, עדותו הייתה פועלת לחובתם.

תעודת השקעה

34. לצורך הוכחת גרסת "ההשקעה", הנתבעים הציגו מסמך אותו כינו תעודת השקעה שלטענתם הנתבעת הפיקה עבור התובעים. ארז נשאל על כך בעמוד 121 שורה 31:
 "עו"ד אברהמי: או קיי. למה תעודת ההשקעה, כשאתה מצרף את תעודת ההשקעה, למה אנחנו לא רואים זכר לתעודת ההשקעה בדו"חות הכספיים של החברה?
 העד, מר סגמן: כרגע דיברנו על זה, זה הלוואת בעלים בחברה, זה הושקע בחברה, זה ככה מוזכר בחברה.

וראו בעמוד 122 שורה 22:

"עו"ד אברהמי: ולמה לא נרשמו המניות שאתה רושם בתעודת ההשקעה בספרי החברה או ברשם החברות או במקום אחר?
 כב' הש' הדר: אדוני, השאלה ברורה. מה התשובה?
 העד, מר סגמן: הכספים שנרשמו, אנחנו הכרנו בכספים ככספים של טניה. מבחינתנו, מבחינת טניה ומבחינתי, זה כספים שטניה הכניסה לחברה."

35. ביהמ"ש קובע כי לא הוכח כי התעודה נמסרה לתובעים אי פעם, שכן הם הכחישו קבלתה ואף הגישו תלונה למשטרה בעניין זה. עותק הגשת התלונה למשטרה, הוגש כנספח ו' לראיותיהם.

36. התעודה גם אינה משתלבת עם יתר המסמכים שהוגשו, כגון דו"ח כספי, או מרשם רשם החברות, ואף לא הוצגה תעודה דומה שהופקה עבור משקיע אחר. כמו כן, אין היא מעניקה תמורה כלשהיא למשקיע מלבד אמירה לא ברורה בדבר "חברות במעמד ב'".

37. לכן, ביהמ"ש לא נותן לה כל משקל.

הגרסה שלטטיאנה הייתה בעלות משמעותית בנתבעת לא הוכחה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

38. הנתבעים ניסו בכתב ההגנה לצורך ביסוס הטענה להסכם למראית עין, להעצים את מעמדה של טטיאנה בנתבעת. אולם, לארז לא היה בעמוד 101 שורה 4 מענה לכך שהעובדה שהוא בעלי החברה, אינה מתיישבת עם הניסיון לייחס לטטיאנה בעלות משמעותית בנתבעת: "כב' הש' הדר: אבל למה אתה מתעקש להגיד, זה מוזר בעיניי, בכלל להציג אותה שהיא החברה ואתה כלום, איך זה מתיישב עם זה שלשיטתך, היום אתה 100 אחוז, לשיטתך היא הייתה לכל היותר 10 אחוז. איך הדברים מסתדרים לא ברור לי. העד, מר סגמן: היא הייתה 10 אחוז בגלל הפרשים הכספיים של ההשקעות בחברה. אני השקעתי בחברה הזאת מעל 3 מיליון דולר. היא השקיעה את הזמן שלה ואת מה שהיא הצליחה לגייס מהמשפחה שלה, שזה בעצם התביעה הזו. לאזן את הדבר הזה נקבע 10-90, זו הסיבה של למה קבענו בינינו 10-90. זה דבר אחד."

וראו בעמוד 125 שורה 13:

"כב' הש' הדר: הדו"ח שדיברנו עליו, הדו"ח השנתי. ואז ראיתי שהמנהל הוא תומר סגמן ולא היא. אז איך זה מתיישב? העד, מר סגמן: תומר היה בסך הכל שלוח שלי כבעל רוב במניות, אז זה, טניה עדיין הייתה המנכ"לית של החברה ושותפה בחברה, 10 אחוזים אבל שותפה בחברה, מנכ"לית החברה על כל המשתמע מזה. שכירת עובדים, קבלת כספים, תזרימים, תכנון תזרים, הכל. ולדעתי גם דירקטור אבל אני לא יודע, לא יודע אם זה משנה."

39. ביהמ"ש קובע שלטטיאנה היו לכל היותר עשרה אחוזים בבעלות הנתבעת שגם הם אינם מעוגנים כעת ברישום רשמי. לא הובאה ראיה שהייתה מנכ"ל כביכול. להפך, על פי הדו"ח הכספי שהנתבעים הציגו, הנתבע היה מנהל הנתבעת. לכן, ביהמ"ש דוחה הגרסה בדבר בעלות משמעותית של טטיאנה בנתבעת.

הנתבעת פעלה במשך שנים רבות בהתאם להסכם

40. לא רק שלא הובאו ראיות הנוגעות לפרק הזמן שקדם לחתימת ההסכם, לגבי היותו של ההסכם, הסכם למראית עין, מהראיות שהובאו עולה כי הנתבעת השיבה לתובעים כספים על פי ההסכם, גם אם לעיתים באופן חלקי ולאחר קבלת תזכורות, במשך שנים רבות, עד יום 29.3.19. התובע העיד בעמוד 77 שורה 4 לגבי התנהלות הנתבעת לאחר חתימת ההסכם: "העד, מר ברגינסקי: הבנק משכנתאות מוריד משכנתא מהחשבון שלי באופן קבוע ב-15 לחודש. מחר יורד לי משכנתא. והם לפי ההסכם היו צריכים לשלם, להעביר לי את הסכום ב-11 לחודש. אם ב-11 לחודש אני לא מקבל אני מרים טלפון ומדבר."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

כב' הש' הדר: כלומר, לבנק המשכנתאות הייתה הרשאה לחייב את החשבון שלך כל חודש ומנגד הייתה התחייבות של סגמן להפקיד לחשבון שלך כך שזה היה אמור להתאפס. העד, מר ברגינסקי: כן."

ארז מייצר גרסה חדשה נוספת לפיה הוא שילם לקופת חיסכון של הבת של טטיאנה 41. כאמור לעיל, הנתבעים שילמו החזרים, גם אם לא באופן רצוף ומלא, על פני תקופה ארוכה. על מנת להתגבר על הקושי שנוצר לנתבעים עקב התנהלותם על פני תקופה ארוכה על פי הסכם הלוואה ולא על פי "הסכם השקעה", ארז ייצר בעמוד 107 שורה 28 גרסה חדשה לפיה התשלומים נועדו לקופת חיסכון של הבת של טטיאנה:

"העד, מר סגמן: רגע. הם ביקשו ממני אחרי שנפרדנו שנמשיך לשלם להם ושהם חוסכים את זה, הם חוסכים כסף לקופת לימודים של דנה. אני באותו זמן רק עניין אותי, כב' הש' הדר: רגע, זה עניין מאד חשוב שאתה אומר. רק רגע, בגלל שזה כל כך חשוב מה שאתה אומר, אתה טענת את זה בתצהיר שלך? אני פשוט לא זוכר את קופת החיסכון לדנה. לדעתי גם השם של דנה עלה היום לראשונה. עו"ד אברהמי: נכון.

כב' הש' הדר: לא זכרתי את השם הזה. עו"ד אברהמי: איפה הסיפור הזה בתצהיר? העד, מר סגמן: אני חושב שמדברים, אני חושב שדיברתי בתצהיר על הבת של דנה, אני לא יודע אם ציינתי את השם שלה מתוך כבוד, אני לא יודע אם ציינתי את השם "דנה" או לא. כב' הש' הדר: לא, כל הנושא של קופת ההשקעה לדנה או לבת שלה. העד, מר סגמן: אז דבר ראשון, אני גם קניתי להם טיול מסביב לעולם להורים שלה שהם ביקשו ולטניה נתתי הרבה מאד כספים וגם לדנה".

42. ביהמ"ש קובע שגרסה זו הינה גרסה כבושה ודוחה אותה. למעלה מהדרוש יאמר שארז לא פרט טענות קיזוז, וגם אם היה מפרט, אזי היה עולה קושי לעניין הסמכות העניינית של בימ"ש זה לדון בטענות לגבי הקשר הזוגי שהיה קיים בעבר בין ארז ובין טטיאנה. הנתבעים הגישו הודעה נגד טטיאנה, אך לא עמדו עליה ולכן ביהמ"ש מחק אותה.

הגרסה של ארז לגבי מועד הפסקת תשלום החזר הלוואה

43. כשארז נשאל בעמוד 111 בשורה 19 מדוע הפסיק לשלם החזרים החודשיים, הוא זנח את גרסת ההשקעה והתשלום לקופת החיסכון וטען שהגיע למסקנה ששילם ביתר: "כב' הש' הדר: יש לי שאלה שאני סקרן מתחילת החקירה. למה אנחנו נמצאים פה? מכיוון שלשיטת התובעים חצי שנה לפני הגשת התביעה אתה הפסקת את הוראת הקבע הזו. מדוע?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

העד, מר סגמן: כבוד השופט, אנחנו נמצאים פה כי נתתי למישהו אצבע והם לקחו את כל היד והם מטפסים עליי. זו הסיבה שנמצאים פה. אני הפסקתי את הוראת הקבע כשראיתי שהחזרתי להם מעל הכספים שהם העבירו. אז הפסקתי את הוראת הקבע."

גם אביו של ארז לא העיד לגבי הקשר עם התובע לאחר הפסקת התשלומים 44. מהראיות שהובאו, ולעניין זה ראו גם הדיון בהמשך בעניין טענת ההתיישנות, עלה שלאחר הפסקת התשלומים, התובע עמד בקשר עם אביו של ארז, דני. אולם, גם דני לא העיד. ארז נשאל בעמוד 113 פעם אחר פעם, מדוע לא העיד את אביו, ולא ענה.

ארז לא הודיע על הפסקת התשלומים

45. ארז נשאל בעמוד 124 שורה 12 מדוע לא הודיע בזמן אמת על הפסקת תשלום החזר ההלוואה:

"עו"ד אברהמי: עכשיו תגיד לי בבקשה, אתה בא ומספר סיפור שאתה לאורך השנים שילמת אפילו יותר מגובה ההלוואה אבל בפועל המשכנת לשלם חודש בחודשו. האם יש מכתב, אימייל, פקס, וואטספ, מה שאתה רוצה, שבא ופונה אל אלכס ברגינסקי ואומר לו 'אלכס תקשיב, אני מיציתי, שילמתי', לפני התביעה, 'אין לי צורך יותר לשלם. סיימתי לשלם'. יש משהו כזה? העד, מר סגמן: תשמע, תומר, כשאתה, ש: עו"ד אברהמי.

ת: סליחה, עו"ד אברהמי. כשאתה עושה משהו כמו מה שעשיתי במשך 15 שנים והוראת הקבע הספציפית הזאת מ-2011, אז זה לא משהו שאתה שוקל מה לעשות כל חודש, זה דברים שקורים אוטומטית לאורך שנים, אתה סוג של,

46. ביהמ"ש קובע כי העובדה שארז לא שלח בזמן אמת הודעה המעגנת מי מטענותיו בכתב מהווה סיבה נוספת לדחות הטענות השונות שהועלו בדיעבד על מנת לתרץ הפרת הסכם ההלוואה.

הטענה שמיחזור ההלוואה יצר הסכם שונה

47. עוד טענה שעלתה בדיעבד ע"י הנתבעים, היא הטענה בסעיף 21.4 לסיכומי הנתבעים שמיחזור ההלוואה יצרה "הסכם שונה". מהראיות שהובאו עולה שארז הציע לתובעים למחזר ההלוואה שהתובעים נטלו מהבנק לצורך מימון ההלוואה שנתנו לנתבעת. התובע העיד בעמוד 76 שורה 2 כי ארז יעץ לו למחזר ההלוואה:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

"כב' הש' הדר: לא, עכשיו אני איבדתי אותך. כשהוא הציע למחזור, באות שלב שהוא הציע לך למחזור, ידעת או לא ידעת שהוא לא שילם? העד, מר ברגינסקי: לא, לא ידעתי."

48. מכיוון שארז מתמחה במיחזור הלוואות, מארג העובדות, מטה הכף לטובת גרסת התובעים לפיה המיחזור נועד לשרת הן את התובעים והן את הנתבעת, ונעשה על פי יוזמה של ארז. לכן, לא רק שהמיחזור לא יצר כביכול חוזה חדש, הנתבעים מושתקים מהעלאת הטענה בעניין המיחזור לצורך התחמקות מהחזר ההלוואה.

לא הוכחה התיישנות

49. הנתבעים טענו להתיישנות התביעה. אולם, מכיוון שעד לשנת 2019, שילמו מעת לעת, אזי מניין תקופת ההתיישנות נמדד ממועד הפסקת התשלומים ולא ממועד כריתת ההסכם. התובע העיד בעמוד 76 כי פנה אל דני, אביו של ארז, בעניין החוב, "משנת 19' כשהוא הפסיק לשלם לגמרי. כב' הש' הדר: 19' הגשת את התביעה. העד, מר ברגינסקי: נו, אחרי כמה חודשים שהוא לא שילם הגשתי תביעה."

50. הנתבעים טענו מסעיף 20 לסיכומיהם, כי חלק מהחוב בסך של כמאה אלף ₪ שלא שולם בין השנים 2007 עד 2011 התיישן. אולם, מי מהצדדים לא ביטל את ההסכם באותו מועד. זאת, על אף טענות של התובעים לפיגורים חוזרים ונשנים שהצריכו מתן תזכורות ודרישות. מכיוון שמדובר באותה הלוואה, חלוקתה לשני רכיבים כביכול הינה חלוקה מלאכותית לצרכי הנתבעים שמנסים להיבנות מהפרת התחייבותם לפרוע מלוא ההלוואה.

51. ביהמ"ש דוחה גם הטענה שמיחזור ההלוואה מהבנק יצר "הסכם שונה" וכי כביכול חלק מהתביעה התיישן וזאת מהסיבות שפורטו קודם לכן.

52. לכן, ביהמ"ש דוחה הטענה להתיישנות.

סכום החיוב

53. סעיף 3 בהסכם קובע כלהלן: "א. המלווים נותנים בזאת לחברה והחברה מקבלת מהם את ההלוואה בסך 300,000 ש"ח בתנאים המפורטים מטה: 1. עד ליום 5.08.2005 תועבר לחברה סך 140,000 ש"ח (מאה וארבעים אלף),

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

2. עד ליום 5.11.2005 תועבר לחברה סך 70,000 ש"ח (שבעים אלף)
 3. עד ליום 5.01.2006 תועבר לחברה סך 35,500 ש"ח (שלושים וחמש אלף וחמש מאות)
 סך הכל שתועבר ישר לחברה 245,500 ש"ח (מאתים וארבעים וחמש אלף וחמש מאות).

ב. מוסכם בזאת בין הצדדים כי מתוך הסכום הלוואה המקורי בסך 300,000 ש"ח (שלוש מאות אלף) סך של 54,500 (חמשים וארבע אלף חמש מאות) יופקד על פיקדון של המלווים לצורך החזרת המשכנתא לבנק וביצוע תשלומים חודשיים שמכסים 24 חודשים ראשונים 2105×24 ש"ח לחודש = 50,520 ש"ח. ועוד סך של 3980 ש"ח שמהווה הוצאות כמפורט להלן).

54. התובעים טענו בכתב התביעה המקורי שהנתבעים ו/או מי מהם לא עמדו בתנאי הלוואה, והחוב של הנתבעת עומד לפירעון מידי על סך של 156,610 ₪ המורכב מיתרת חוב בסך של 145,522 ₪ נכון ליום 30.9.19, ותשלומים שלא שולמו החל מחודש אפריל ועד ספטמבר 2019 המורכבים מ- 1,848 ₪ כפול 6 חודשים ובסה"כ 156,610 ₪.

55. הנתבעים מנו בכתב ההגנה התשלומים שהתקבלו כלהלן :

- ביום 9.8.05 התקבל בחשבון החברה הסך של 140,000 ₪ בערכים נומינליים, המשוערכים בהצמדה נכון ליום הגשת התביעה, בסך של 173,519.10 ₪.
- ביום 13.12.15, התקבל בחשבון החברה סך של 70,000 ₪ בערכים נומינליים, המשוערכים בהצמדה ליום הגשת התביעה, בסך של 84,911.81 ₪.

56. הנתבעים טענו שסה"כ התקבל בחשבון החברה הסך של 210,000 ₪ בערכים נומינליים, המשוערכים עד למועד הגשת התביעה בסך של 258,430.91 ₪.

57. עוד טענו, שעד ליום 29.3.19 שילמה הנתבעת את הסך של 335,626 ₪ בערכים נומינליים המשוערכים ליום הגשת התביעה כסך של 361,036.37 ₪.

58. התובע מנה בעת מתן עדותו בעמוד 83 משורה 1 התשלומים לנתבעת החל מהסכום הראשון :

"העד, מר ברגינסקי : 140.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

כב' הש' הדר: תודה. הסכום הבא?

העד, מר ברגינסקי: 70.

כב' הש' הדר: סכום הבא?

העד, מר ברגינסקי: 30,633 ₪.

כב' הש' הדר: רגע, לאט לאט. כמה?

העד, מר ברגינסקי: 30,633.

כב' הש' הדר: כל שלושת התשלומים האלה בוצעו בצ'קים או בהעברות בנקאיות?

העד, מר ברגינסקי: 2, 140 ו-70 בהעברה בנקאית ו-30,633 נתתי בחדר של עו"ד,

כב' הש' הדר: מזומן?

העד, מר ברגינסקי: צ'ק מזומן, כן.

כב' הש' הדר: צ'ק או מזומן?

העד, מר ברגינסקי: לא, לא, מה פתאום. ומזומן,

כב' הש' הדר: רגע, מה פתאום מה? צ'ק או מזומן?

העד, מר ברגינסקי: צ'ק.

כב' הש' הדר: יפה.

העד, מר ברגינסקי: הצ'ק הופקד, רואים בתנועות.

..

כב' הש' הדר: חוץ מהתשלומים האלה נתת עוד תשלומים?

העד, מר ברגינסקי: כן, נתתי 1,500 דולר מזומן באותו מקום.

כב' הש' הדר: חוץ מארבעת התשלומים האלה נתת עוד תשלום?

העד, מר ברגינסקי: לא."

59. מכאן שהמחלוקת בין הצדדים היא ביחס לסך של 30,633 ₪ וסך של 1,500 דולר.

60. כמפורט בסעיף 25 לחו"ד של המומחית לחשבונאות מטעם התובעים, ביום 4.9.2005 מתועדת משיכת שיק מהחשבון בסך של 30,633 ₪. אמנם, הבנק לא איתר צילום השיק, אך ביהמ"ש קובע כי הונחה דעתו כי השיק נמסר לידי הנתבעת, או מי מטעמה ונפרע על ידם. זאת, על יסוד מספר שיקולים.

61. קיימת סמיכות זמנים והתאמה בסכומים בין מועד משיכת השיק למועדים הנוגעים לעניין בהסכם. השיק נמשך לאחר העברת התשלום הראשון בסך של 140,000 ₪ ביום 9.8.05 ולפני העברת התשלום השלישי בסך של 70,000 ₪ בחודש דצמבר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

62. הנתבעת ניסתה תחילה להתכחש לקבלת הסך של 70,000 ₪ ולעניין זה ראו מכתב התשובה למכתב ההתראה. מכיוון שלאחר מכן חזרה בה מטענה זו, ביהמ"ש מאמין לתובע שגם התשלום השלישי בוצע והשיק נמשך ונפרע ע"י הנתבעת, או מי מטעמה.

63. לא עלתה כל טענה בזמן אמת שלא שולם הסך של 245,500 ₪ שהתובעים התחייבו להעביר לנתבעת על פי ההסכם.

64. לגבי הסך של 1,500 דולר, ביהמ"ש מביא בחשבון שההפרש בין הסכום ששולם בשיק בסך של 30,633 ₪ ובין סכום התשלום השלישי על פי ההסכם בסך של 35,000 ₪, דומה או זהה לסכום ששולם במזומן בדולרים. כמו כן, כאמור לעיל, לא עלתה כל טענה בזמן אמת שלא שולם הסך של 245,500 ₪ שהתובעים התחייבו להעביר לנתבעת על פי ההסכם.

65. לכן, ביהמ"ש קובע כי הוכח תשלום כל שלושת התשלומים על פי ההסכם, סה"כ 245,500 ₪ בארבעה תשלומים, שתי העברות בנקאיות, תשלום בשיק ותשלום במזומן, כנטען ע"י התובעים.

66. מכיוון שהנתבעים עצמם אישרו קבלת הסך של 210,000 ₪, ביהמ"ש דוחה טענת הנתבעים בסעיף 13 לסיכומיהם לפיה יש להחיל על ההסכם הוראה שאמורה לחול אם היה משולם סכום הנמוך מסך של 140,000 ₪.

ההפרש בין הסך שהתקבל אצל הנתבעת ובין סכום ההלוואה על פי ההסכם

67. התובעים טוענים כי הלוו הסך של 300,000 ₪, וטענה זו מגובה בלשון ההסכם שקובע כי סך ההלוואה עומד על סך זה. כאמור לעיל, הצבר ארבעת התשלומים שהועברו לנתבעת עומד על סך של כ- 245,500 ₪, כפי שהתחייבו התובעים להעביר לנתבעת על פי ההסכם בסעיף 3. ההסכם כולל בסעיף 3 הסבר ממנו עולה כי ההפרש בין הסכום שיתקבל אצל הנתבעים ובין סכום ההלוואה, נובע מכך שסכום שהנתבעת תישא בעלות ההלוואה בסך של 54,500 ₪ וכך מתקבל הסך של 300,000 ₪.

68. המומחית הסבירה שהסך של 54,500 ₪ שמפורט בהסכם נועד לכיסוי 24 החודשים הראשונים של החזר ההלוואה. ראו עדותה בעמוד 27 משורה 1:

"העדה, גב' נאור: הוא מפרט 24 תשלומים ועוד ה-54, הוא כולל גם איזה שהוא תשלום ראשוני על הקמת התיק של המשכנתא וכך בעצם נותרים בחשבון אותם 54,500 שקלים מראש. כב' הש' הדר: מה זאת אומרת נשארים בחשבון? נשארים אצל המלווים? העדה, גב' נאור: אצל המלווים, נכון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

עו"ד אסיאו: תאמרי לי,

העדה, גב' נאור: אם נקביל את זה להלוואה נדחית, כלומר שהתשלום שלה הוא לא מידי, הרי תצטבר באותה תקופה איזו שהיא ריבית על אותה תקופה. למשל שנתיים בהלוואה כמו ההלוואה שהם לקחו עם 4.23 אחוז, ועוד מדדים שהיו באותה תקופה, כלומר היינו מגיעים לסכום של 30,000 שקלים אפילו של הריבית מראש אם אנחנו רוצים לדחות את ההלוואה הזאת.

עו"ד אסיאו: זאת אומרת, 30,

העדה, גב' נאור: רק של הריבית, אבל בתום השנתיים היה לך את כל הקרן של ה-300,000 שקלים. כלומר, בסך הכל מה שהם עשו מבחינה כלכלית הוא זהה להתחלת התשלומים הדחיייה."

69. מכאן שגם אם הנתבעת קיבלה בזמן אמת סכום נמוך יותר מהסך שנקבע כסכום ההלוואה, היא הכירה, בעת חתימתה על ההסכם, בכך שההלוואה עומדת על סך של 300,000 ₪ ומכאן שהסכימה לשאת בעלות מימון ההלוואה.

70. לכן, ביהמ"ש קובע כי המומחית התבססה על הסכומים שהועברו בפועל, לרבות עלות ההלוואה לתובעים, בדיוק כפי שסוכם בהסכם.

חישוב יתרת ההלוואה

71. כאמור לעיל, סכום התביעה על פי כתב התביעה המתוקן, מבוסס על חישוב היתרה שערכה המומחית מטעם התובעים. המומחית נחקרה ארוכות על ידי הנתבעים. אולם, ביהמ"ש לא מצא כי נפלו שגיאות בחוות הדעת המצדיקות התערבותו. זאת, במיוחד לנוכח העובדה שלא הוצגה חוות דעת נגדית, התומכת בחישובי הנתבעים.

72. ארז הסביר בעמוד 106 שורה 21 שלא הגיש חוות דעת עקב טעות:

"העד, מר סגמן: או קיי, בסדר. אז גם במספרים שלהם, אם אתה גם מוסיף ריבית אז החזרתי את כל הכסף.

כב' הש' הדר: תראה לי, תראה לי בחוות הדעת שלהם שאתה החזרת את כל הכסף, הכי פשוט, ואז כולנו נלך הביתה.

העד, מר סגמן: אם אני לא טועה, יוני שייצג אותי בהתחלה רשם שם מספר של 300,000 ומשהו שקל,

....

כב' הש' הדר: אז שאלה. שאלה. מדוע אחרי שהם הגישו חוות דעת של רואה חשבון אתה לא לקחת רואה חשבון מטעמך ואת מה שאתה אומר לי עכשיו לא הייתי צריך להטריח אותך ולגרום לך להתעסק עם כל מיני מספרים, הייתה לי פה עכשיו חוות דעת מסודרת שכתוב "הנה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

התשלומים שקיבלנו, הנה התשלומים שהחזרנו והתוצאה היא אפס. לא חייבים כלום" או אפילו הם חייבים לנו.

העד, מר סגמן: כבוד השופט, אתה מאד צודק. עוה"ד החדש שלי נתן לי על זה הרבה על הראש ואתה מאד צודק. אני התייחסתי לזה,"

73. על אף האמור לעיל, הנתבעים הקדישו מסעף 16 לסיכומיהם חלק נכבד מהם לטענה שהנתבעת השיבה מלוא התמורה וזאת ללא ראיות, או חוות דעת לתמוך, כאשר הראיה היחידה שהוגשה הינה דו"ח אקסל שערך ארז.

על הנתבעים היה להעמיד ראיות לתשלום החוב

74. מכיוון שביהמ"ש קבע כי מלוא הסכומים שהתובעים התחייבו להעביר, הועברו ולכן ההלוואה עומדת על סך של 300,000 ₪, כפי שנקבע בהסכם, חל על הנתבעים הכלל של הודאה והדחה לפיו, עליהם היה להוכיח שפרעו החוב. לכאורה, לא היה קושי לבקש מהבנק את מלוא התשלומים שבוצעו לחשבון הבנק. הנתבעים לא טענו שפנו לבנק ונענו בסירוב, או בתשובה לפיה אין לבנק תיעוד של התשלומים לחשבון הלוואת המשכנתא. הנתבעים העדיפו מסעף 22 לסיכומיהם לתקוף את ראיות התובעים וחוו"ד מטעמם של התובעים, ללא ראיות מטעמם לביצוע התשלומים, או חוו"ד נגדית. לכן, ביהמ"ש דוחה טענת הנתבעים שיש לדחות התביעה כי "אין לשלול שהיו החזרים נוספים".

75. בסעף 26 לסיכומיהם, הנתבעים מונים שורה ארוכה של מסמכים בנקאיים שהתובעים, לטעמם, לא הגישו. אולם, הנתבעים לא ביקשו לגלותם במסגרת ההליכים המקדמיים ומכאן שוויתרו מראש על הכנת חוות דעת מטעמם על יסוד אותם מסמכים רבים ובעניין זה אין להם, אלא להלין על עצמם. לא זו אף זו, אין לפני ביהמ"ש חוו"ד נגדית המפריכה חישובי המומחית מטעם התובעים ומציגה חישוב נגדי.

76. לנוכח כל האמור לעיל, ביהמ"ש קובע כי סכום התביעה הוכח כדבעי בחוות הדעת של המומחית ולכן מקבל התביעה נגד הנתבעת במלואה.

הפרת ההסכם באופן יסודי מחייבת תשלום מלוא יתרת החוב למלווים

77. מכיוון שהנתבעת הפסיקה התשלום החודשי בתחילת שנת 2019, ולא שבה לשלם דבר, אזי הפרה ההסכם באופן יסודי ועליה לפרוע מלוא יתרת החוב. לכן, ביהמ"ש דוחה טענת הנתבעת בסעף 14 לסיכומיה לפיה על ביהמ"ש להורות כביכול על המשך תשלומים לבנק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

התביעה נגד הערב

78. כאמור לעיל, הנתבע ערב על פי ההסכם להתחייבויות הנתבעת כלפי התובעים.

79. הנתבעים טענו בכתב ההגנה כי יש למחוק הנתבע מכתב התביעה. זאת, בטענה שסעיף 21 לחוק הערבות התשכ"ז – 1967, קובע כי ערב יחיד ערב לסכום הנקוב בחוזה הערבות ולכן הנתבע ערב אך ורק לסכום הנקוב בחוזה הערבות, היינו, לסכום שקיבלה החברה, הסך של 210,000 ₪. סכום זה שולם במלואו וביתר על ידי החברה, ועל כן תמה ונשלמה ערבותו של הערב.

80. התובע הסביר בעדותו בעמוד 72 שורה 18 ש"כשהכינו חוזה אני ביקשתי שיהיה ערב, שאם פתאום הוא יפסיק לשלם שישלם מישהו במקומו, והוא לקח לערבות את תומר בגלל שזה אח שלו והוא מסודר. ואין פה שום קשר פה לטטיאנה, אני לא נתתי כסף לטטיאנה בכלל, אני לא נתתי כסף לחברה."

וראו עמוד 85 שורה 18 :

"כב' הש' הדר: אני לא רציתי להפריע מקודם כדי לא להרוס את קו החקירה של, אבל מכיוון שכבר התקדמנו, אני הבנתי שפעם ראשונה שאתה רואה שאתה מלווה לחברה ולא לארז זה כשהגיע מסמך מוכן. אז עכשיו אתה אומר לי שבעצם ידעת לפני הפגישה שאתה מלווה לחברה וכבר דיברתם מי יהיה ערב?
העד, מר ברגינסקי: אני נתתי הלוואה לארז סגמן וכשהוא הביא את המסמכים אני ראיתי ששם כתוב חברה ואמרתי 'מה זה?' והוא אמר 'ככה זה צריך'. מה שצריך צריך, אני לא מומחה בזה, אני בכלל מתחום אחר."

81. הנתבע בחר לא להעיד ולכן ארז הסביר בעדותו בעמוד 113 שורה 24 מדוע אחיו חתם כערב: "העד, מר סגמן: הם ביקשו את זה.

כב' הש' הדר: ואתה בעל 100 אחוז מהמניות.
העד, מר סגמן: הם ביקשו שזה יהיה מישהו, אני וטניה היו במערכת יחסים, אבא של טניה היה לו חשוב שזה יהיה מישהו, הוא לא, לבוא אליי בטענות זה כמו לבוא לטניה בזמנו. אף אחד לא ידע שניפרד, אנחנו התכוונו להתחתן."

וראו בעמוד 97 שורה 10

"העד, מר סגמן: תומר בסך הכל היה שלוח טכני שלי,"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ - טכנולוגיות) בע ואח'

82. מעדויות התובע וארז עולה שתחילה ההלוואה יועדה לארז כלוה, אך כשהתובע הבחין שההלוואה היא לחברה, עמד על מתן ערבות וארז הוא שבחר באחיו כערב כ"שלוח טכני" שלו, כדבריו. כאמור לעיל, הנתבע לא עמד לחקירה ותצהירו נמשך. מכאן שגרסת ארז לגבי מעמד הנתבע כערב, אינה נתמכת בעדות הנתבע עצמו. למעלה מהדרוש יאמר שעל פי הדו"ח הכספי, הנתבע היה מנהל הנתבעת ולכן ערבותו להתחייבות הנתבעת אינה מפתיעה, בלשון המעטה. כמו כן, לא נטען ולא הוכח שהתובעים עוסקים במתן הלוואות, ולכן הנתבע אינו נהנה מהגנת ערב מוגן והנתבעים אף אישרו כי אינם עומדים על טענה זו.

83. ביהמ"ש קבע שהתובעים העבירו מלוא הסכומים שהתחייבו להעביר וכי החישוב של המומחית של יתרת סכום ההלוואה, שמבוסס על סכום ההלוואה שנקבע בהסכם, הסך של 300,000 ₪, נכון. מכיוון שסכום ההלוואה צוין במפורש על גבי ההסכם עליו חתם הנתבע, הוא חב במלוא החוב שנוצר עקב הפרת ההסכם.

84. לכן, על הנתבע לפרוע יתרת החוב ביחד ולחוד עם הנתבעת.

דיון בהוצאות

85. מכיוון שביהמ"ש קיבל מלוא התביעה נגד הנתבעים, יש לפסוק לטובתם שכ"ט בהתאם לסכום שנפסק.

86. בשים לב שבסופו של יום העידו שלושה עדים, ביהמ"ש מחייב הנתבעים לשלם לתובעים שכ"ט בא כוחם בסך של 25,000 ₪.

87. כמו כן, ביהמ"ש מחייב הנתבעים לשלם לתובעים החזר אגרות ששולמו ושכר הטרחה ששולם למומחית מטעמם כנגד הצגת חשבונית מס וקבלה ע"י המומחית.

סוף דבר

88. ביהמ"ש מקבל התביעה במלואה ומחייב הנתבעים ביחד ולחוד לשלם כלהלן.

89. הסך של 268,399 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדון, ממועד הגשת כתב התביעה המתוקן ועד למועד התשלום המלא בפועל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5122-10-19 ברגינסקי ואח' נ' מגה לאון אופיסר משין (אמ.אל.או.אמ -
טכנולוגיות) בע ואח'

90. הסך של 25,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד מתן פסק הדין ועד למועד
התשלום המלא בפועל.

91. החזר אגרות ששולמו ושכר טרחת המומחית מטעם התובעים, בצירוף הפרשי הצמדה
ורבית ממועד הוצאת הסכומים ועד למועד התשלום המלא בפועל.

ניתן היום, ב' אדר א' תשפ"ב, 03 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט